

Talveaia direktor Viktoria Jagomägi
Administraatorid Ene Meimer, Helvi Lepp

Sissepääs Talveaeda 45. min. enne kontserdi algust.

Piletid müügil Estonia Teatri kassas (tel. 6 269 215)

10 päeva ette ja tund enne etenduse algust.

Ühistellimused tel. 6 260 210

Pensionäridele ja õpilastele soodushinnad!

WERTHERI KIRJAD

HISPAANIA TUND

Eesti Muusikaakadeemia ooperistudio etendus

Lavastaja

ARNE MIKK

Muusikaline jubendaja

ELLEN MAISTE

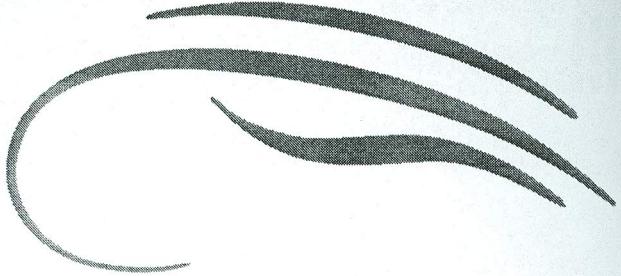
Kunstnik

KERSTI VARRAK (TKÜ üliõpilane)

Klaverisaade

ENE RINDESALU

Esietendus 14. aprillil 1996

WERTHERI KIRJAD

III vaatus Jules Massenet' ooperist "Werther"

Jules Massenet' (1842-1912) ooper "Werther" esietendus 16. II 1982. aastal Viinis. Libreto kirjutasid Edouard Blau, Paul Milliet ja Georges Hartmann J. W. Goethe teose "Noore Wertheri kannatused" järgi. Ooperi III vaatuse on käesoleva ettekande jaoks eesti keelde tõlkinud Uno Kreen.

Osalised:

Charlotte

-TIINA KOZLOVA (*EMA diplomand*)

Werther

-VÄINO KARO (*külastisena*)

Sophie

-ARLE SOESON (*I kursus*) ✓
HELI VESKUS (*III kursus*)

Albert

-ESPER LINNAMÄGI (*II kursus*)

Lühike sisuseletus:

Charlotte on pidanud kadunud emale antud lubadust ja abiellunud Albertiga, vaatamata sellele, et ootamatu tutvumine Wertheriga oli sügavalt haaranud tema meeli.

On jõuluõhtu. Erutatud Charlotte loeb Wertheri poolt saadetud kirju...

"Ma kirjutan Teile oma väikeses toas,
selle sinise taeva all
ja raskel detsembrikuu päeval,
mis vajutab minu peale
nagu surilina.
Ja ma olen üksi... üksi, ikka üksi"

...

"Laste rõõmsad kilked tõusevad minu aknani.
See laste naer!
Ja ma mõtlen sellele õndsale ajale,
kus kõik väikesed mängisid meie ümber!
Või on nad minu juba unustanud?"

...

"Sa ütlesid mulle: "Jõuludeks"
ja mina karjusin sulle: "ei iialgi!"
Varsti saame teada, kes meist rääkis tõtt.
Aga kui ma ei ilmu sinu ette
sel kindlal päeval,
siis ära mind süüdista, vaid nuta mu pärast..."

...

"Jah, oma silmadega, mis on täis sarmi,
loed ikka uuesti neid ridu,
niisutades mu sõnu palavate pisaratega...
Oh, Charlotte, sa ju värised..."

Tuleb Sophie, kes palub nukrutsevat õde tulla kindlasti isa juurde jõulupuule. Jõulud, jõulud... Ootusärevus ja meeletehine segunevad Charlotte hingess.

Ilmub sügeilmeline Werther. Pikkamisi kaob taaskohtumise pinge ja meenuvad koosveedetud kaunid tunnid.

Ometi surub Charlotte maha oma töelised tunded ja alistub ikkagi kohusetunde ees. Werther lahkub.

Saabub Albert. Ta aimab, et Werther käis äsja siin, ent Charlotte põikleb küsimuste eest kõrvale. Teener toob kirjakese. Werther palub reisile mineku jaoks laenata püstoli. Albert käsib Charlottel selle soovi täita.

Hetke pärast haarab Charlottet traagiline eelaimdus ning ta sööstab Wertherile järele.

HISPAANIA TUND

Ooper 1 vaatuses

Maurice Ravel (1875–1937) kirjutas ooperi "Hispaania tund" 1907. aastal. Mitmesuguste takistuste tõttu toimus esietendus aga alles 19. mail 1911. aastal Pariisi teatris "Opéra-Comique". Libreto põhineb Maurice Etienne Legrandi (1873–1934) samanimelisel komöödial, mille autor ise ooperi jaoks kirjutas varjunime all Franc-Nohain.

Estonia Teatri lavale jõudis "Hispaania tund" 1964. aastal Udo Väljaotsa tõlkes ja lavastuses. Sama teksti kasutatakse ka käesoleval juhul.

Osalised:

Concepcion

-TIIU LAUR (*EMA diplomand*)

Gonzalve

-MARTIN LUME (*EMA diplomand*)

Torquemada

-MARGUS MÄNDMETS (*III kursus*)

Ramiro

-RAUNO ELP (*EMA diplomand*)

Don Inigo Gomez

-ROLAND LIIV (*II kursus*)

Lühike sisuseletus:

...Hispaania, Toledo... Kellassepp Torquemada käib igal neljapäeval linna tornikella ülesse keeramas, tema noor abikaasa Concepcion aga kohtub mehe äraolekul oma austajatega. Täna on neid ootamatult saabunud koguni kaks – luuletaja Gonzalve ja pankur don Inigo Gomez, kes teineteise eest peitu pugedes leiavad varjupaiga suurte kataloonia kellade korpuistes. Juhuslikult viibib seal veel muuladeajaja Ramiro, kes Concepcioni palvele lahkelt vastu tulles tassib kellasid ühest ruumist teise, aimamata nende erakordset sisu.

Lõpuks saabub koju Torquemada ning kogu aja teineteist seganud austajad peavad ära ostma kellad, mis alles äsja olid olnud neile varjupaikadeks. Võitjaks jäääb hoopis Ramiro, kelle tugevad musklid ning teenistusvalmis käitumine hakkasid Concepcionile meeldima.

Ooper lõpeb ühise ansambliga, mille tekstiks on Boccaccio tuntud aforism: "Igale armunule on oma aeg ning lõppude lõpuks saabub hetk, kus järg jõuab ka muuladeajaja kätte."